EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 5.11.2021
COM(2021) 681 final

2021/0357 (NLE)

Predlog

IZVEDBENI SKLEP SVETA

o spremembi Izvedbenega sklepa (EU) 2018/593 glede trajanja in področja uporabe odstopanja od členov 218 in 232 Direktive 2006/112/ES

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

V skladu s členom 395(1) Direktive 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost[1] (v nadaljnjem besedilu: direktiva o DDV) lahko Svet na predlog Komisije soglasno dovoli kateri koli državi članici, da uvede posebne ukrepe, ki odstopajo od določb navedene direktive, za poenostavitev postopka obračunavanja DDV ali za preprečevanje nekaterih vrst davčnih utaj ali izogibanja davkom.

Z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 31. marca 2021, je Italijanska republika zaprosila za dovoljenje, da bi lahko še naprej odstopala od členov 218 in 232 direktive o DDV in zahtevala obvezno izdajanje elektronskih računov. Veljavnost sedanjega odstopanja se izteče 31. decembra 2021. Poleg tega je zaprosila za razširitev področja uporabe veljavnega ukrepa odstopanja, odobrenega z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2018/593[2], na davčne zavezance, ki so upravičeni do oprostitve za mala podjetja iz člena 282 direktive o DDV. V skladu s členom 395(2) direktive o DDV je Komisija z dopisom z dne 10. septembra 2021 o zahtevi Italijanske republike obvestila druge države članice. Komisija je z dopisom z dne 13. septembra 2021 Italijansko republiko obvestila, da ima na voljo vse informacije, potrebne za presojo zahteve.

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

V skladu z Izvedbenim sklepom (EU) 2018/593 je Italijanska republika uvedla splošni sistem obveznega izdajanja elektronskih računov, *Sistema di Interscambio* (v nadaljnjem besedilu: sistem SdI), tudi v skladu s Priporočilom Sveta z dne 11. julija 2017 v zvezi z nacionalnim programom reform Italije za leto 2017 in mnenjem Sveta o programu Italije za stabilnost za leto 2017[3].

Italija trdi, da je ukrep za boj proti davčnim goljufijam in utajam, poenostavitev izpolnjevanja davčnih obveznosti, učinkovitejše pobiranje davkov in posodobitev italijanske proizvodnje ter s tem zmanjšanje upravnih stroškov za podjetja v celoti dosegel svoje cilje.

V zvezi z bojem proti goljufijam in utajam na področju DDV je ukrep okrepil zmogljivosti davčne uprave, s čimer se je skrajšalo obdobje, ki je potrebno, da se goljufije in utaje na področju DDV odkrijejo in se zoper nje ukrepa, poleg tega so se izboljšale možnosti za analizo tveganja. Poleg tega se je ukrep izkazal za učinkovitega v smislu preventive, saj davkoplačevalce odvrača od goljufij in utaj.

Čeprav ni mogoče natančno količinsko opredeliti, kolikšen znesek izterjav je mogoče neposredno pripisati izvajanju obveznega izdajanja elektronskih računov, je Italija predložila nekaj ocen. Glede na te ocene bi bilo mogoče približno 2 milijardi EUR neposredno pripisati izboljšanemu upoštevanju predpisov v zvezi z DDV po uvedbi zadevnega ukrepa, medtem ko bi bilo približno 580 milijonov EUR dodatnih prihodkov, pridobljenih s pobiranjem neposrednih davkov, ukrepu mogoče pripisati posredno. Kar zadeva kontrolo in izvrševanje, je ukrep za odkrivanje in preprečevanje lažnih dobropisov DDV v letu 2019 omogočil izterjavo v višini 945 milijonov EUR. Poleg tega je bilo izdajanje elektronskih računov v celotnem letu 2019 ključnega pomena pri odkrivanju davčnih zavezancev, ki ne izpolnjujejo pogojev za status *„esportatore abituale“* (prijavljene lažne zgornje meje v višini več kot 1,3 milijarde EUR). Trenutno so v teku tudi drugi postopki, ki temeljijo na navzkrižnem preverjanju podatkov na elektronskih računih s čezmejnimi viri informacij v boju proti

[1] UL L 347, 11.12.2006, str. 1.
[2] UL L 99, 19.4.2018, str. 14.
[3] UL C 261, 9.8.2017, str. 46.

goljufijam (vključno z evropsko mrežo za boj proti goljufijam EUROFISC). Ukrep je omogočil tudi odkrivanje podjetij, vpletenih v mehanizme goljufij znotraj Skupnosti, ki so se uporabljali v zadnjih mesecih leta 2019 in v letu 2020 in so temeljili na izdajanju računov za neobstoječe transakcije v višini približno 1 milijarde EUR.

Kar zadeva poenostavitev izpolnjevanja davčnih obveznosti, je uvedba obveznega izdajanja elektronskih računov davčnim organom omogočila, da za davkoplačevalce pripravijo vnaprej izpolnjene evidence o nakupih in prodaji, časovno razporedijo redna plačila DDV, vnaprej izpolnijo letne obračune DDV ter vnaprej izpolnijo plačilne naloge za davke, ki jih je treba poravnati, davke, ki se izravnajo, ali davke, v zvezi s katerimi se vloži zahtevek za povračilo (pri čemer imajo prednost tisti davkoplačevalci, ki izdajajo elektronske račune). Izdajanje elektronskih računov je omogočilo odpravo mnogih obveznosti, kot so poročanje o podatkih na računih za domače transakcije, izpolnjevanje deklaracij o nakupih v sistemu Intrastat, obveznost predložitve podatkov o pogodbah z lizinškimi družbami, družbami za oddajo v najem in izposojo, ter obveznost poročanja o transakcijah, ki vključujejo dobavo blaga iz Republike San Marino v Italijo.

Italija meni, da je uvedba obveznega izdajanja elektronskih računov prinesla še druge koristi, saj je poenostavila postopek izdajanja računov za izdajatelje in prejemnike ter omogočila razvoj povezanih storitev, ki omogočajo spremljanje poslovne uspešnosti v realnem času, tudi na primer upravljanje denarnih tokov. Poleg tega so se v okviru pandemije zaradi COVID-19 podatki, ki so bili predloženi z obveznim izdajanjem elektronskih računov, izkazali za zelo koristne pri analizi sprememb v gospodarstvu, povezanih z zdravstveno krizo, in pri uvajanju najprimernejših ukrepov za podporo.

Izvedbeni sklep (EU) 2018/593 se uporablja do 31. Decembra 2021, zato je Italija zaprosila, da bi lahko še naprej odstopala od členov 218 in 232 direktive o DDV in zahtevala obvezno izdajanje elektronskih računov.

Poleg tega je zaprosila tudi za razširitev področja uporabe ukrepa na davčne zavezance, ki so upravičeni do oprostitve za mala podjetja iz člena 282 direktive o DDV. Italija meni, da bo ta razširitev področja uporabe okrepila bolj proti goljufijam in utajam na področju DDV, saj bo davčnim organom zagotovila popoln pregled nad transakcijami, ki jih izvajajo vsi davkoplačevalci. Poleg tega bodo davčni organi lahko spremljali, ali je promet davčnih zavezancev, ki so upravičeni do zgoraj navedene oprostitve, pod pragom, kar jim bo omogočilo preprečevati utaje, ki so povezane s tem, da do tega režima dostopajo in ga trajno uporabljajo davkoplačevalci, ki močno kršijo zakonsko določene pogoje in zahteve .

Po mnenju Italije zahtevana razširitev področja uporabe ukrepa ne bi smela vključevati znatnega upravnega bremena za te davčne zavezance. Več kot 10 % davkoplačevalcev, ki so upravičeni do oprostitve za mala podjetja iz člena 282 direktive o DDV, že izdaja svoje račune prek sistema SdI. Poleg tega je italijanska davčna uprava vsem gospodarskim subjektom, ki so zavezanci za DDV, brezplačno dala na voljo različne rešitve za pripravo in prenos elektronskih računov. Te vključujejo paket programske opreme, ki ga je mogoče namestiti na osebni računalnik in uporabljati za pripravo datotek z elektronskimi računi tudi brez internetne povezave, take datoteke pa se nato prenesejo tako, da se enostavno naložijo na strežnik, ter aplikacijo za pripravo in prenos elektronskih računov, ki jo je mogoče namestiti na katero koli prenosno napravo. Poleg tega je italijanska davčna uprava brezplačno dala na voljo tudi storitev digitalne hrambe, ki omogoča arhiviranje datotek z izdanimi računi in hkrati zagotavlja skladnost z zahtevami glede verodostojnosti, celovitosti in berljivosti datotek za obdobje 15 let.

MSP bi imela koristi od odprave stroškov tiskanja in arhiviranja računov, manjše nevarnosti napak pri pripravi računov ter dostopa do številnih spletnih storitev, ki jih zagotavlja

italijanska davčna uprava in ki davkoplačevalcem omogočajo, da podatke o izdanih računih uporabijo za analizo uspešnosti poslovanja.

Glede na široko področje uporabe odstopanja in njegovo razširitev na davčne zavezance, ki so upravičeni do oprostitve za mala podjetja iz člena 282 direktive o DDV, je pomembno zagotoviti potrebno spremljanje tega ukrepa in zlasti njegovega učinka na boj proti goljufijam in utajam na področju DDV ter na davčne zavezance, s posebnim poudarkom na MSP. Če bi Italija želela podaljšati ukrep odstopanja, bi bilo treba skupaj z zahtevo za podaljšanje predložiti poročilo o delovanju ukrepa. To poročilo bi moralo vsebovati oceno ukrepa glede na njegovo učinkovitost v boju proti goljufijam in utajam na področju DDV ter pri poenostavitvi obračunavanja davkov. Poročilo bi moralo vsebovati tudi oceno ukrepa z vidika davčnih zavezancev, zlasti MSP, s podrobno obrazložitvijo, kar zadeva povečanje njihovih upravnih bremen in stroškov izpopolnjevanja obveznosti.

Predlaga se podaljšanje dovoljenja do 31. decembra 2024.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Člen 218 direktive o DDV določa enakopravnost papirnatih in elektronskih računov, z določitvijo, da države članice kot račune sprejmejo dokumente ali sporočila na papirju ali v elektronski obliki. V skladu s členom 232 direktive o DDV mora prejemnik uporabo elektronskega računa sprejeti. Obvezno izdajanje elektronskih računov, kot se izvaja v Italiji, dejansko odstopa od teh dveh določb.

Odstopanje se lahko odobri na podlagi člena 395 direktive o DDV, da se poenostavi postopek obračunavanja davka ali preprečijo nekatere vrste davčnih utaj ali izogibanja davkom. Glede na to, da je ukrep odstopanja na podlagi elementov, ki jih je predložila Italija, prispeval k boju proti davčnim goljufijam in utajam ter poenostavitvi pobiranja davkov, je odstopanje v skladu z obstoječimi določbami politike.

Odstopanje za obvezno izdajanje elektronskih računov je tudi v skladu s priporočilom Sveta[4] glede nacionalnega reformnega programa Italije za leto 2017, ki priporoča, da „Italija v obdobju 2017–2018 med drugim razširi obvezno uporabo izdajanja elektronskih računov in plačil“.

Nazadnje, Komisija je leta 2020 sprejela „Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu: Akcijski načrt za pravično in preprosto obdavčitev, ki podpira strategijo za okrevanje“[5]. Eden od ukrepov, predvidenih v tem akcijskem načrtu, je predstavitev zakonodajnega predloga Komisije za posodobitev obveznosti poročanja o DDV. V tem okviru bo preučena potreba po nadaljnji širitvi izdajanja e-računov. Zato je ukrep odstopanja usklajen s cilji akcijskega načrta Komisije. Eden od ciljev prihodnjega predloga Komisije bo poenostavitev obstoječih in prihodnjih mehanizmov poročanja za domače transakcije, vključno s tistim, ki ga dovoljuje ta ukrep odstopanja.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Člen 395 direktive o DDV.

4 UL C 261, 9.8.2017, str. 46.

5 https://ec.europa.eu/taxation_customs/system/files/2020-07/2020_tax_package_tax_action_plan_en.pdf

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Glede na določbo direktive o DDV, na kateri temelji predlog, se načelo subsidiarnosti ne uporablja.

- **Sorazmernost**

Predlog je skladen z načelom sorazmernosti. Ta sklep se nanaša na dovoljenje, izdano državi članici na njeno zahtevo, in ne pomeni nobene obveznosti.

Uvajanje obveznega izdajanja elektronskih računov poteka nemoteno, brez posebnih težav. Glede na informacije, ki jih je predložila Italija, je prispevalo k doseganju zastavljenih ciljev v zvezi z bojem proti goljufijam in utajam na področju DDV, hkrati pa je poenostavilo pobiranje davkov.

Italija je v svoji zahtevi zaprosila za razširitev področja uporabe na davčne zavezance, ki so upravičeni do oprostitve za MSP. Italija je sprejela več ukrepov, da bi tem davčnim zavezancem pomagala pri prilagajanju na obvezno izdajanje elektronskih računov. Italijanska davčna uprava je brezplačno dala na voljo različne rešitve, kot sta paket programske opreme za namestitev na računalnike ali aplikacija za prenosne naprave, ki davkoplačevalcem omogočajo enostavno pripravo in prenos elektronskih računov. Ti ukrepi bodo ta podjetja razbremenili sedanjih stroškov izdajanja in obdelave računov, kot so stroški tiskanja ali arhiviranja, hkrati pa zmanjšali možnosti za napake.

Poleg tega je obvezno izdajanje elektronskih računov italijanski davčni upravi omogočilo, da davkoplačevalcem ponudi različne spletne storitve. Opozoriti je treba, da se je več kot 10 % davčnih zavezancev, ki so upravičeni do oprostitve za MSP, že odločilo za prostovoljno izdajanje elektronskih računov. Zaradi uvedbe obveznega izdajanja elektronskih računov bi bilo mogoče odpraviti tudi več obveznosti poročanja.

Zahtevana razširitev področja uporabe ukrepa bi okrepila tudi boj proti goljufijam in utajam na področju DDV, saj bi italijanski davčni organi imeli popoln pregled nad računi, ki so jih izdali vsi davčni zavezanci. Omogočila jim bo tudi odkrivanje davkoplačevalcev, ki močno kršijo tiste pogoje in zahteve, ki jih je treba izpolnjevati, da je oprostitev za MSP zakonsko dovoljena.

Odstopanje je tudi časovno omejeno in Italija mora, če želi podaljšati ukrep odstopanja, skupaj z zahtevo predložiti poročilo o delovanju in učinkovitosti ukrepa, zlasti o njegovem učinku na MSP.

Zato je posebni ukrep sorazmeren z želenim ciljem, tj. bojem proti davčnim utajam in poenostavitvijo obračunavanja davkov.

- **Izbira instrumenta**

Predlagani instrument: izvedbeni sklep Sveta.

V skladu s členom 395 direktive o DDV lahko samo Svet na predlog Komisije soglasno dovoli odstopanje od skupnih določb o DDV. Izvedbeni sklep Sveta je najustreznejši instrument, saj se lahko naslovi na posamezno državo članico.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

- **Ocena učinka**

Italija je zaprosila za dovoljenje, da bi lahko še naprej uporabljala obvezno izdajanje elektronskih računov za vse račune, izdane drugim gospodarskim subjektom ali končnim uporabnikom, ki jih izdajajo davčni zavezanci, ki imajo sedež na italijanskem ozemlju, s čimer bi se področje uporabe ukrepa razširilo na davčne zavezance, ki so upravičeni do oprostitve za mala podjetja. Tudi poenostavljeni računi, dokumenti, izdani na podlagi člena 219 direktive o DDV, in računi v zvezi z oproščenimi transakcijami bi morali spadati pod obvezno izdajanje elektronskih računov. Davčni zavezanci brez poslovnega sedeža se lahko odločijo za prenos računov s sistemom SdI.

Davčni zavezanci so že prilagodili svoje sisteme, da bi izpolnjevali zahteve glede obveznega izdajanja elektronskih računov. Če se dovoljenje ne podaljša, bodo stroški, ki so jih imeli davčni zavezanci zaradi take prilagoditve, zanje postali nepovratni stroški, poleg tega bodo verjetno imeli še dodatne stroške, povezane s prilagoditvijo novemu sistemu poročanja, ki bi nadomestil obvezno izdajanje elektronskih računov.

Po navedbah Italije bo izdajanje elektronskih računov prineslo učinkovite rezultate v boju proti davčnim goljufijam zaradi večje celovitosti, pravočasnosti in sledljivosti informacij. Poleg tega je ukrep tudi preventivne narave, saj davkoplačevalce odvrača od goljufij in utaj. Pošiljanje računov prek sistema SdI italijanski davčni upravi zagotavlja pravočasen in samodejen dostop do kakršnih koli informacij o računih, ki so pomembne za davčne namene. Razširitev ukrepa na davčne zavezance, ki so upravičeni do oprostitve za MSP, bo okrepila to možnost. Tako bodo davčni organi lahko izvajali pravočasno in samodejno preverjanje doslednosti med prijavljenim in plačanim DDV.

Po ocenah Italije se je z izvajanjem obveznega izdajanja elektronskih računov izboljšalo upoštevanje predpisov v zvezi z DDV za približno 2 milijardi EUR. Posredno je omogočilo tudi pridobitev dodatnih 580 milijonov EUR zaradi dodatnih prihodkov, pridobljenih s pobiranjem neposrednih davkov. V letu 2019 je bilo izterjanih še 945 milijonov EUR zaradi ukrepov za odkrivanje in preprečevanje lažnih dobropisov DDV. Izdajanje elektronskih računov je bilo v celotnem letu 2019 ključnega pomena pri odkrivanju davčnih zavezancev, ki ne izpolnjujejo pogojev za status *„esportatore abituale“* (prijavljene lažne zgornje meje v višini več kot 1,3 milijarde EUR). Nazadnje, pridobljene informacije so omogočile tudi odkrivanje podjetij, vpletenih v mehanizme goljufij znotraj Skupnosti, ki so se uporabljali v zadnjih mesecih leta 2019 in v letu 2020, in so temeljili na izdajanju računov za neobstoječe transakcije v višini približno 1 milijarde EUR.

Razširitev področja uporabe ukrepa na davčne zavezance, ki so upravičeni do oprostitve za MSP, spremljajo blažilni ukrepi, kot so brezplačna razpoložljivost različnih rešitev za pripravo in prenos elektronskih računov, paket za namestitev programske opreme na računalnike ali aplikacija za prenosne naprave. Poleg tega izvajanje izdajanja elektronskih računov spremlja odprava drugih zahtev in zagotavljanje dodatnih storitev davčnim zavezancem. Kot je bilo že omenjeno, bi razširitev področja uporabe ukrepa na davčne zavezance, ki so upravičeni do oprostitve za MSP, italijanski davčni upravi zagotovila popoln pregled nad računi, ki so jih izdali vsi davčni zavezanci, kar bi pripomoglo k boju proti goljufijam in utajam na področju DDV.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Ukrep ne bo negativno vplival na lastna sredstva Unije iz naslova DDV.

2021/0357 (NLE)

Predlog

IZVEDBENI SKLEP SVETA

o spremembi Izvedbenega sklepa (EU) 2018/593 glede trajanja in področja uporabe odstopanja od členov 218 in 232 Direktive 2006/112/ES

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost[1] in zlasti člena 395(1), prvi pododstavek, Direktive,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2018/593[2] je bilo Italiji dovoljeno, da uvede ukrep, ki odstopa od členov 218 in 232 Direktive 2006/112/ES (v nadaljnjem besedilu: posebni ukrep), da bi izvajala obvezno izdajanje elektronskih računov za vse davčne zavezance s sedežem na ozemlju Italije, razen za davčne zavezance, ki so upravičeni do oprostitve za mala podjetja iz člena 282 navedene direktive.

(2) Z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 31. marca 2021, je Italija zaprosila za dovoljenje, da bi lahko še naprej odstopala od členov 218 in 232 direktive o DDV in zahtevala obvezno izdajanje elektronskih računov. Poleg tega je Italija v svoji zahtevi za dovoljenje za razširitev področja uporabe posebnega ukrepa zaprosila, da se zajamejo tudi davčni zavezanci, ki so upravičeni do oprostitve za mala podjetja iz člena 282 navedene direktive.

(3) Komisija je z dopisom z dne 10. septembra 2021 obvestila druge države članice o zahtevi Italije. Komisija je z dopisom z dne 13. septembra 2021 obvestila Italijo, da ima vse informacije, potrebne za presojo zahteve.

(4) Italija trdi, da so bili z uvedenim sistemom obveznega izdajanja elektronskih računov, s katerim se vsi izdani računi prenašajo prek „Sistema di Interscambio“ (v nadaljevanju: sistem SdI), ki ga upravlja italijanska davčna uprava, v celoti doseženi cilji, in sicer boj proti davčnim goljufijam in utajam, poenostavitev izpolnjevanja davčnih obveznosti in učinkovitejše pobiranje davkov, s čimer so se zmanjšali upravni stroški za podjetja.

(5) Italija meni, da bi razširitev področja uporabe posebnega ukrepa na davčne zavezance, ki so upravičeni do oprostitve za mala podjetja iz člena 282 Direktive 2006/112/ES, okrepila možnosti italijanske davčne uprave za boj proti goljufijam in utajam na področju davka na dodano vrednost (DDV), saj bi zagotovila popoln pregled nad računi, ki so jih izdali vsi davčni zavezanci. Poleg tega bi lahko italijanska davčna uprava spremljala, ali ti davčni zavezanci izpolnjujejo zahteve in pogoje za upravičenost do navedene oprostitve.

---

1 UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

2 UL L 99, 19.4.2018, str. 14.

(6) Italija trdi, da zahtevana razširitev področja uporabe posebnega ukrepa davčnim zavezancem, ki so upravičeni do oprostitve za mala podjetja iz člena 282 Direktive 2006/112/ES, ne bo povzročila znatnih stroškov. Italija je za zmanjšanje teh stroškov brezplačno dala na voljo različne rešitve za pripravo in prenos elektronskih računov, kot so paket programske opreme za namestitev na računalnike in aplikacija za prenosne naprave. Poleg tega uvajanje izdajanja elektronskih računov spremlja odprava drugih zahtev, kot so poročanje o podatkih na računih za domače transakcije, izpolnjevanje deklaracij o nakupih v sistemu Intrastat ali obveznost predložitve podatkov o pogodbah z lizinškimi družbami, družbami za oddajo v najem in izposojo. Omogočilo je tudi dodatne storitve za davkoplačevalce, kot so vnaprej izpolnjene evidence o nakupih in prodaji, časovna razporeditev rednih plačil DDV, vnaprej izpolnjeni letni obračuni DDV ter vnaprej izpolnjeni plačilni nalogi za davke, ki jih je treba poravnati, davke, ki se izravnajo, ali davke, v zvezi s katerimi se vloži zahtevek za povračilo, pri čemer imajo prednost tisti davkoplačevalci, ki izdajajo elektronske račune. Ti ukrepi bi morali zagotoviti sorazmernost posebnega ukrepa.

(7) Posebni ukrep bi moral biti časovno omejen, da se spremlja njegov učinek na boj proti goljufijam in utajam na področju DDV ter na davčne zavezance, zlasti na tiste, ki so upravičeni do oprostitve za mala podjetja iz člena 282 Direktive 2006/112/ES.

(8) Če Italija meni, da je podaljšanje posebnega ukrepa potrebno, bi morala Komisiji, skupaj z zahtevo za podaljšanje, predložiti poročilo, ki vključuje oceno posebnega ukrepa glede njegove učinkovitosti v boju proti goljufijam in utajam na področju DDV ter pri poenostavitvi pobiranja davkov. V tem poročilu se prav tako oceni učinek tega ukrepa na davčne zavezance, predvsem tiste, ki so upravičeni do oprostitve za mala podjetja iz člena 282 Direktive 2006/112/ES.

(9) Ta posebni ukrep ne bi smel vplivati na pravico prejemnika, da račun prejme v papirnati obliki v primeru transakcije znotraj Skupnosti.

(10) Ukrep odstopanja ne bo imel negativnega učinka na lastna sredstva Unije iz DDV.

(11) Izvedbeni sklep (EU) 2018/593 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Izvedbeni sklep (EU) 2018/593 se spremeni:

(1) člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 1*

Z odstopanjem od člena 218 Direktive 2006/112/ES se Italiji dovoli, da kot račune sprejme samo dokumente ali sporočila v elektronski obliki, če jih izdajo davčni zavezanci s sedežem na italijanskem ozemlju.“;

(2) člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 2*

Z odstopanjem od člena 232 Direktive 2006/112/ES se Italiji dovoli, da določi, da prejemnikom računov, ki jih izdajo davčni zavezanci s sedežem na italijanskem ozemlju, ni treba privoliti v izdajanje elektronskih računov.“;

(3) člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 4*

Ta sklep se uporablja do 31. decembra 2024.

V primeru, da Italija podaljšanje odstopanj iz členov 1 in 2 opredeljuje kot potrebno, Komisiji predloži zahtevo za podaljšanje, skupaj s poročilom, v katerem se oceni, kako učinkoviti so bili nacionalni ukrepi iz člena 3 v boju proti goljufijam in utajam na področju DDV ter pri poenostavitvi obračunavanja davkov. V tem poročilu se prav tako oceni učinek teh ukrepov na davčne zavezance, predvsem tiste, ki so upravičeni do oprostitve za mala podjetja iz člena 282 Direktive 2006/112/ES, in zlasti, ali ti ukrepi povečujejo njihovo upravno breme in stroške.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Italijansko republiko.

V Bruslju,

Za Svet
predsednik